

Barna szerzeményei hangoztak el (július 24.) – kiváló előadásban. E két kórus, valamint a szintén igen színvonalas koncertet adó, csodás hangzású *Columbus Gyermekkórus* (július 25.) működött közre a 29. Nemzetközi Kodály Szeminárium kóruskarnagyok számára rendezett mesterkurzusán, melyet Thész Gabriella, Erdei Péter, valamint Wilma ten Wolde vezetett. A Mesterkurzusok zárókoncertje (július 27.) a továbbképzésen résztvevő karnagyok számára biztosított lehetőséget, hogy megmutassák rátermettségüket az említett rezidens kórusok közreműködésével. Műsoron ezúttal Kodály, Bartók, Ligeti, Mendelssohn és Poulenc művek voltak.

Itt kell megemlítenem a 'When we sing!' c. dokumentumfilmet, melynek magyarországi ősbemutatója július 20.-án volt. A filmből sok érdekességet lehetett megtudni az ausztrál kóruskultúráról. Fő szerepet kap benne *dr. James Cuskelly*, a Nemzetközi Kodály Társaság jelenlegi elnöke, aki a nyári kurzusokon rendszeresen előad Kecskeméten, és akinek a Kodály koncepcióval való találkozás – mint megtudható a filmből – sorsfordító volt az életében. A Queenslandi Kodály Kórus (Ausztrália) alapítója. Megjelenik még a filmben Judith Johnson, az IKS egyik korábbi alelnöke is, aki annak idején Dr. Cuskellyt megismertette Kodály eszméivel, valamint a Kodály Intézet oktatói közül Nemes László Norbert direktor úr és Körtvési Katalin tanárnő – betekintést nyerhet az érdeklődő az ő külföldön végzett munkájukba is.

A 29. Nemzetközi Kodály Szemináriumon azonban nemcsak kóruskarnagyok számára volt továbbképzés, hanem zenepedagógusok, zongoristák (kurzusvezetők: Körtvési Katalin, Novák Anikó), énekesek (kurzusvezetők: Darázs Renáta, Hajdu Roland, Klézli János, Madarász Éva, Székely Balázs) és zeneszerzők (kurzusvezető: Varga Judit) számára is.

Kodály dalai hangsúlyos szerepet kaptak a fesztiválon, egyrészt a hagyományos, koncerttermi formában, másrészt szabadtéri, balettel párosított változatot is hallhatott és láthatott a közönség. A dalesten (július 19.) Wiedemann Bernadett, Horti Lilla és Pataki Bence énekelt Virág Emese zongorakíséretével – a három énekes szépen és érthetően adta elő a műdalokat és népdal-feldolgozásokat, a zongorán közreműködő Virág Emese pedig érzékeny zeneiséggel kísérte őket. Hasonlóan magas színvonalú volt az újító formátumú, szcenírozott szabadtéri előadás (július 21.), amelyen a Zeneakadémia hallgatói: Kiss Diana, Erdős Attila és Gulyás Bence léptek fel a Kecskeméti City Balett táncosainak látványos koreográfiájával. Ugyanazon az estén felvételtől lejátszott Kodály zene-művekre táncoltak a *Kecskeméti City Balett* tagjai. Érdeemes lehet itt megjegyezni, hogy a tánc a fesztiválprogramokban nemcsak önállóan, hanem figyelemfelkeltő szereppel is dívatba jött, amint azt a miskolci Bartók Plusz Operafesztiválon is tapasztalhattuk.

A hangszeres kamarazenét a *Kelemen kvartett* (július 23.) és az *Amadinda Ütőegyüttes* (július 26.) képviselte a fesztiválon. Kelemen

Barnabás és Fenyő László az op. 7-es hegedű-gordonka *Duót* igen nagy lelkesedéssel és magas színvonalon adta elő. Kokas Katalin és Homoki Gábor csatlakozásával az *I. vonósnégyest* szólaltatták meg. A világ számos országában turnézó Kelemen kvartett a „Lement a nap a maga járásán” népdallal kezdődő vonósnégyest azzal a „világkultúrán nőtt”, de mégis erősen magyar előadásmódban mutatta be, amelyre annak idején Kodály zeneszerzőként, később zenepedagógusként maga is törekedett. Az Amadinda Ütőegyüttes és vendégeik igen jó hangulatú koncertet adtak a menet közben hirtelen megváltozott időjárás (hideg, eső) ellenére. RácZ Zoltán nemcsak az elhangzó művekről beszélt, hanem a közönségben is igyekezett tartani a lelket. Az esten fellépő kecskeméti Kodály iskolás diákok is bátran helytálltak, Beke Márk – felkészítő tanára Kuna Lajos – harsona-zongoradarabjának második felét szinte zuhogó esőben is végigjátszotta, a különböző ütőhangszereken játszó gyerekek – Gerhát Domonkos, Inges Barnabás, Nagy Koppány, Závogyán Bercel, felkészítő tanáruk Palotás Gábor – pedig magas zenei képzettségről tettek tanúbizonyságot és az említett zord körülmények ellenére is nagy lelkesedéssel muzsikáltak. A *vitam et sanguinem* jellegű öltött est, mely az előadókat és a közönséget egyaránt próbára tette, a terveknek megfelelően és mégis paradox módon egy Tahitiről származó esőt kérő zenével zárult.

Műfajilag nehezen elhelyezhető az Apnoé könnyűzenei formáció magyar népdalokkal tarkított meséje (július 26.), a Binde bácsi kecskái. Számomra úgy tűnt a gyerekek jól érezték magukat, mert interaktív módon mozgással és kérdésekkel is bevonták őket a történetbe, a mese-mondás pedig ízes és ötletes volt.

Végül, de nem utolsó sorban a nagyobb együtteseket igénybe vevő előadásokról: Kodály Zoltán *Székely fonójának* koncertszerű előadása, a fesztivál nyitókoncertje a főtéren patinás, ám akusztikai szempontból még hangosítással sem szerencsés környezetben került előadásra (július 16.). A külföldről érkezetteknek zavaró lehetett az angol nyelvű felirat hiánya. A Kecskeméti Szimfonikus Zenekart és a Magyar Rádió Énekkarát Medveczky Ádám vezényelte, a szólisták Felber Gabriella, Wiedemann Bernadett (aki az egyik énekes távolléte miatt két szerepet is vitt), Haja Zsolt, Ujvári Gergely és Kiss Tivadar voltak.

A debreceni Kodály Filharmónia Kodály *Concertóját* és *Szimfóniáját* adta elő a Nagytemplomban Kovács László vezényletével (július 28.). Meglepő módon nem volt probléma a hatalmas tér akusztikájával, a zenekar hangzása jól érvényesült, a templom freskói és festményei különleges légkört teremtettek Kodály zenéjéhez. Sajnálatos, hogy csak félig sikerült megtölteni a templomot, ennek ellenére a koncert és az egész nyári rendezvénysorozat lezárásaként, a *Nemes László Norbert* vezette összkar az *Esti dal* eléneklésével meghitt hangulatot tudott varázsolni.

Sipos Soma Mihály